

Udskrift af dombogen

DOM

Afsagt den 19. oktober 2015 i sag nr. BS 1350/2014:

Kappingareftirlitið
c/o Jógvan Thomsen, stjóri
Skálatrøð 20
110 Tórshavn
mod
Vinnukærunevndin
c/o Kristina Samuelsen, forkvinna
Undir Hornabakka
100 Tórshavn

Sagens baggrund og parternes påstande

Sagen er anlagt den 22. oktober 2014.

Ved Færøernes Rets kendelse af 30. marts 2015 blev det bestemt, at indsigelser vedrørende sagens formalitet og vedrørende sagsøgers søgsmålskompetence behandles og afgøres særskilt, jf. retsplejelovens § 253.

Sagsøger Kappingareftirlitið har nedlagt følgende påstande,
- at sagsøgte Vinnukærunevndin skal anerkende, at Kappingareftirlitið har hjemmel til at træffe alle afgørelser i henhold til Kappingarlógini, som ikke er principielle, har stor betydning eller hvor der er tvivl, undtaget hvor det udtrykkeligt fremgår, at alene Kappingarráðið kan træffe afgørelse,
og
- at Vinnukærunevndin skal anerkende, at Kappingareftirlitið har hjemmel til at træffe afgørelser efter § 19, stk. 4 i Kappingarlógini.

Sagsøgte har påstået sagen afvist, subsidært frifindelse.

Sagsfremstilling

Dommen er affattet i medfør af den færøske retsplejelovs § 366 a, stk. 2

I forbindelse med at Kappingareftirlitið traf afgørelse om at udarbejde en redegørelse om realkreditfinansiering på Færøerne, blev der indhentet oplysninger fra blandt andet EIK-Bank. I forbindelse med offentliggørelse af redegørelsen, tog Kappingareftirlitið stilling til, om redegørelsen indeholdt fortrolige oplysninger, jf. § 19, stk. 4. Kappingareftirlitið's afgørelse herom, blev den 14. juli 2014 af EIK-Bank kæret til Vinnukærunevndina for konkurrencesager.

Vinnukærunevndin traf den 27. august 2014 afgørelse om, at hjemvise sagen til Kappingareftirlitið til ny behandling, med den begrundelse, at det retteligt var Kappingarráðið, der i henhold til loven har hjemmel til at træffe afgørelse i sagen. Den 8. september 2014 anmodede Kappingareftirlitið Vinnukærunevndin, om at tage sagen op til ny behandling, med den begrundelse, at formanden var inhabil og at afgørelsen ikke var rigtig. Vinnukærunevndin meddelte den 14. oktober 2014, at sagen ikke tages op til fornyet behandling, med samme begrundelse som afgørelsen af 27. august 2014.

Forklaringer

Under denne sag er der afgivet forklaring af Sigurd Rasmussen.

Sigurd Rasmussen har forklaret, at han har arbejdet som cand. merc. jur. ved Kappingareftirlitið siden 2008, hvor den nye lov kom i kraft. Ved den nye lov blev der nedsat et Kappingarráð og et Kappingareftirlit. I kundgørelsen står, at det er Kappingarráðið, der skal tage de vigtige afgørelser, mens det er Kappingareftirlitið, der skal tage andre afgørelser. Arbejdsfordelingen er det samme som svarende til den danske udgave. Kappingareftirlitið blev nedsat i 2008, med det formål at få en mere nordisk konkurrencelov. Man gik fra en "eftersyns-lov", til en "forbuds-lov". Kappingareftirlitið fik flere og tungere opgaver end før. Hvis den retstilstand, som er skabt ved Vinnukærunevndins afgørelse, får lov til at stå ved magt, betyder det, at der opstår usikkerhed om, hvad der er gældende, idet der er modstrid mellem kundgørelsens § 20 og afgørelsen. § 19, stk. 4, er en bestemmelse som hele tiden er i brug. Der er hele tiden korrespondance mellem forskellige parter, og det kræver at der ofte er vurderinger efter § 19, stk. 4. Med den nu foreliggende afgørelse vil det komme til at betyde, at Kappingareftirlitið hele tiden skal have Kappingarráðið ind over vurderingeme efter § 19, stk. 4, hvilket igen betyder, at der er en frist på 7 dage til indkaldelse i Kappingarráðið. Hvordan noget sådan skal håndteres fremover i praksis må anses for uvist. Som det har været hidtil, er det Kappingareftirlitið der starter sagen op, kontakter forskellige parter, og tager de første afgørelser. Når sagen så vurderes at være klar, lægges den for Kappingarráðið. Frem til fremlæggelsen er der ofte en mængde afgørelser der træffes efter § 19, stk. 4. I Danmark er det konkurrencestyrelsen der tager sådanne afgørelser, og han er ikke vidende om, at konkurrencerådet også har taget afgørelser efter den danske lovs § 13, som er identisk med den færøske § 19, stk. 4. Den færøske konkurrencelov er udarbejdet efter den danske konkurrencelov som grundlag. Han mener ikke, at det har været meningen, at fortolkningen skulle være anderledes på Færøerne.

Procedure

Sagsøger har til støtte for påstanden om, at sagens behandling bør fremmes, gjort gældende, at man har en retlig interesse i at få de under sagen nedlagte påstande påkendt i realiteten. Kappingareftirlitið har således en retlig inte-

resse i ved domstolene, at få fastslået retsstillingen på området, idet en sådan afgørelse fra Vinnukærunevndin medfører en grundlæggende ændring i arbejdsfordelingen mellem Kappingarráðið og Kappingareftirlitið. I henhold til retspraksis har underliggende myndigheder hjemmel til indbringe overordnede myndigheders afgørelser for retten, hvis der er retlig interesse heri. Afgørelsen fra Vinnukærunevndin er ikke en materiel afgørelse i forhold til § 19, stk. 4 i konkurrenceloven (kappingarlógini), men en processuel afgørelse om, at Kappingareftirlitið ikke har hjemmel til at træffe afgørelse efter denne bestemmelse.

Det afvises, at der er tale om, at retten skal afgive et generelt juridisk respons. Afgørelsen truffet af Vinnukærunevndin er grundlæggende i strid med den nuværende arbejdsfordeling mellem Kappingarráðið og Kappingareftirlitið, og deraf må hele arbejdsgangen ændres, såfremt afgørelsen ikke ændres. I henhold til retspraksis er der alene krav om, at formuleringen af påstande skal være så klare at en dom kan afsiges. Denne sag drejer sig ikke alene om, hvorvidt Kappingareftirlitið har hjemmel til at træffe afgørelser efter § 19, stk. 4 i kappingarlógini, men også om en fortolkning af § 20 i kappingarlógini om strukturen og hjemlerne for Kappingarráðnum og kappingareftirlitinum. Spørgsmålet om kappingareftirlitið har hjemmel til at træffe afgørelse efter § 19, stk. 4 hænger nødvendigt sammen med en fortolkning af lovens § 20. Formuleringen af påstanden er gjort ud fra disse forudsætninger.

Vinnukærunevndin har til støtte for afvisningspåstanden gjort gældende, at sagsøgerens påstand, således som denne er formuleret, ikke vedrører en konkret uenighed, men mere har til formål at afæske retten et juridisk respons. Sagskravet kan derfor ikke anses som egnet til at blive behandlet af domstolene, hvorfor sagen bør afvises af denne grund. Det gøres samtidig gældende, at det i § 27, stk. 1, og i § 28, stk. 1 i kappingarlógini er fastsat, at sagsøgte er højeste kæremyndighed indenfor det administrative vedrørende konkurrencesager. Sagsøger er underliggende myndighed indenfor det administrative. Vinnukærunevndin har taget afgørelsen i den konkrete sag, og sagsøgeren har ikke selvstændig kompetance til at indbringe Vinnukærunevndins afgørelse for retten. Sagsøgeren har endvidere ikke den nødvendige retlige interesse.

Til støtte for den subsidiære påstand finder samme anbringender at gøre sig gældende som under påstanden om afvisning. Derudover er det i henhold til § 19, stk. 4 og 5, og § 20, stk. 1, sammenholdt med § 27, stk. 1 i kappingarlógini fastsat, at når det drejer sig om afgørelser efter § 19, stk. 4, så er det kappingarráðið der træffer afgørelse. Delegation af afgørelseskompetencen fra Kappingarráðnum til sagsøgeren er ikke sket, og kan ikke ske.

Rettens begrundelse og afgørelse

Kappingareftirlitið's påstande 1-2 tilsigter at få afklaret uenighed mellem Vinnukærunevndin og Kappingareftirlitið om afgørelseskompetence indenfor kappingarlógini mellem Kappingareftirlitið og Kappingarráðið, herunder fortolkning og anvendelse af § 19, stk. 4 i kappingarlógini. Lovens bestemmelser om afgørelseskompetencen anvendes i relation til forskellige forhold der behandles indenfor lovens område, og retten finder ikke at kunne udelukke, at sådanne forskelle kan have betydning for fortolkningen af bestemmelserne.

Herefter, og henset til U1999.1372H, er retten af den opfattelse, at det ikke er muligt generelt at fastlægge afgørelseskompetencen uden kendskab til de faktiske situationer, hvori bestemmelserne, der omhandler kompetencefordelingen, kan tænkes anvendt, og allerede derfor tager retten sagsøgte afvisningspåstand til følge.

Med hensyn til sagens omkostninger forholdes efter sagens udfald og under hensyntagen til en vurdering af sagens betydning, karakter og omfang.

Thi kendes for ret:

Sagen afvises.

Sagsøgeren, Kappingareftirlitið, betaler inden 14 dage til sagsøgte, Vinnukærunevndin, sagens omkostninger med 20.000,- kr.

Trine Rønhoff Hansen
Dommerfuldmægtig

Udskriftens rigtighed bekræftes.
Retten på Færøerne, den 19. oktober 2015.

Asa Andreassen, overassistent